

Dosarul nr. 2ra-503/2023
2-21180907-01-2ra-05042023

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: S. Vișcu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: L. Pruteanu, V. Cotorobai, I. Cotruță)

Î N C H E I E R E

28 iunie 2023

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător:

Judecători:

Viorica Puica

Oxana Parfeni

Aliona Donos

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ludmila Stroia împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului cauzat, împotriva deciziei din 13 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

a c o n s t a t a t :

La 07 decembrie 2021, Ludmila Stroia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului cauzat.

În susținerea acțiunii a indicat că la 20 mai 2015, Ludmila Stroia s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Doga, solicitând repararea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată, susținând că la 19 martie 2015, în urma scurgerii apei din apartamentul nr. 33 din mun. Chișinău, str. XXXXX, al cărui proprietar este Ion Doga, a fost inundat apartamentul nr. 30 din mun. Chișinău, str. XXXXX, al cărui proprietar este Ludmila Stroia.

Prin hotărârea din 31 mai 2016 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial acțiunea și s-a dispus încasarea din contul lui Ion Doga în beneficiul Ludmillei Stroia prejudiciul material, în sumă de 40 791,41 lei, cheltuielile de judecată formate din taxa de stat, în sumă de 1 223,74 lei, cheltuielile pentru asistență juridică, în sumă de 3 000 lei și cheltuielile pentru efectuarea expertizei, în sumă de 1 000 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea pronunțată la 14 iunie 2016, Ion Doga a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

Prin decizia din 27 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Ion Doga, s-a casat hotărârea instanței de fond din 31 mai 2016 și s-a remis cauza la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

După rejudecarea cauzei civile, prin hotărârea din 18 martie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată și s-a dispus încasarea, în mod solidar, de la Ion Doga și Larisa Doga în beneficiul Ludmilei Stroia suma de 40 791,41 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin inundarea apartamentului, suma de 1 324 lei, cu titlul de cheltuieli de judecată suportate de reclamantă pentru plata taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată, suma de 1 000 lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei, precum și suma de 5 000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecare a cauzei legate de achitarea serviciilor de asistență juridică, în total, suma de 48 115,41 lei.

Reclamanta a mai învederat că hotărârea pronunțată la 18 martie 2019 a fost motivată și remisă reclamatei, Ludmila Stroia, la data de 17 februarie 2020, ora 16:53, prin intermediul poștei electronice, mai mult de un an. A apreciat că există o vădită tergiversare a procesului, or, motivarea unei hotărâri în termen de un an încalcă vădit termenului rezonabil și prejudiciază interesul și drepturile părții în dosar.

Ulterior, Ion Doga, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe din 18 martie 2019, a declarat apel, prin care a solicitat admiterea acestuia și casarea integrală a hotărârii, cu pronunțarea unei noi hotărâri și dispunerea expertizei judiciare.

Prin decizia din 27 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Ion Doga și s-a menținut hotărârea din 18 martie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, și încheierea din 05 decembrie 2018, adoptate în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ludmila Stroia împotriva lui Ion Doga și Larisei Doga cu privire la repararea prejudiciului material, prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 23 iunie 2021, prin încheierea Curții Supreme de Justiție, s-a considerat inadmisibil recursul declarat de Larisa Doga și Ion Doga, reprezentat de avocatul Gheorghe Arhiliuc, împotriva deciziei din 27 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Astfel, susține că după mai mult de șase ani, cu zeci de ședințe amânate, la cererea pârâtului, a obținut o hotărâre a instanței, însă de atunci pârâtul a inundat-o, repetat, iar suma prejudiciului nu acoperă costurile reparației.

Reclamanta a mai declarat că a pierdut timp și sănătate, fiind prezentă personal la toate ședințele și participa activ lângă avocat elucidând fiecare aspect al procesului pentru a demasca tergiversările pârâtului.

Prin urmare, conducându-se de prevederile Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, reclamanta a solicitat instanței de judecată constatarea încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea cauzei în termen rezonabil prin adjudecarea sumei de 60 000 de lei.

Prin hotărârea din 11 aprilie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Ludmila Stroia împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului cauzat. S-a constatat încălcarea dreptului Ludmilei Stroia la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile și s-a încasat din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul Ludmilei Stroia suma de 10 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei. S-au

respins pretențiile Ludmillei Stroia cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei, în partea ce excedă suma adjudecată, ca fiind neîntemeiate.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 12 aprilie 2022, reprezentantul Ministerului Justiției a depus cerere de apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, în partea admiterii parțiale a cererii de chemare în judecată cu emiterea unei noi hotărâri în această parte prin care acțiunea să fie respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 13 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Ministerul Justiției și s-a menținut hotărârea din 11 aprilie 2022 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, reținând particularitățile și circumstanțele speței, instanța de apel a relevat că perioada care urmează a fi luată în considerare la examinarea termenului rezonabil este determinat de momentul depunerii cererii de chemare în judecată, care este 20 mai 2015.

În context, Colegiul a notat faptul că prin Hotărârea Parlamentului RM nr. 55 din 17 martie 2020, a fost declarată stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada 17 martie – 15 mai 2020. În temeiul pct. 1 din Anexa la Dispoziția nr. 1 din 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a RM, pe durata stării de urgență termenele de prescripție și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență instituite potrivit Hotărârii Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020.

Totodată, instanța de apel a constatat că termenul de examinare a cauzei invocat de către Ludmila Stroia include și intervalul de timp când examinarea cauzei a fost suspendată, de drept, în temeiul Dispoziției nr. 1 din 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, și anume perioada 18 martie 2020 – 15 mai 2020.

La acest capitol, instanța a relevat că în temeiul Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, statele au obligația generală de a lua măsuri adecvate pentru a proteja persoanele împotriva răspândirii Covid-19 și împotriva infectării inevitabile și a suferințelor determinate de aceasta.

Cu referire la examinarea cauzei civile în perioada de 17 martie 2020 – 15 mai 2020, instanța de apel, a atestat că, prima instanță just și întemeiat a considerat că acest termenul urmează a fi exclus, întrucât prin Hotărârea Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020 privind declararea stării de urgență, a fost declarată stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova, cu instituirea unui regim special de lucru pentru toate entitățile, inclusiv și în instanțele de judecată.

Corespunzător, instanța a constatat starea de fapt expusă supra, drept circumstanță ce justifică imposibilitatea instanțelor de judecată de a examina cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ludmila Stroia împotriva lui Ion Doga cu privire la repararea prejudiciului, în legătura cu starea de urgență declarată pe întreg teritoriul R. Moldova, cât și instituirea regimului special de lucru.

Din analiza raportului întocmit de Judecătoria Chișinău, derivă că termenul total de examinare a cauzei a constituit 50 luni 27 zile.

La caz, Colegiul a considerat necesar, prin prisma art. 6 § 1 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului, a releva că, deși legislația națională nu oferă

o explicație a noțiunii de „termen rezonabil”, prin impunerea respectării unui astfel de termen pentru îndeplinirea actului de justiție, atât legislația națională, cât și internațională, se subliniază importanța faptului că justiția trebuie să fie administrată fără întârzieri de natură de a-i compromite eficacitatea și credibilitatea, statul fiind responsabil pentru activitatea ansamblului serviciilor sale, inclusiv ale instanțelor de judecată.

Instanța a constatat că, termenul rezonabil de examinare a cauzei de repararea prejudiciului intentată la acțiunea Ludmillei Stroia nu a fost respectat, și, în consecință, a fost încălcat dreptul reclamantei la judecarea cauzei în termen rezonabil. Or, deși litigiul inițiat de Ludmila Stroia este unul de reparare a prejudiciului material și moral, acesta a fost judecat în termen de 50 luni și 27 zile, termen, care este unul nejustificat și exagerat de mare.

Sub acest aspect, instanța a reiterat că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa a instituit anumite criterii de apreciere a noțiunii de termen rezonabil (a se vedea cauzele: Josan, § 18, Mazepa, § 42, Holomiov, § 137) și anume: complexitatea cauzei, care se apreciază după caz și individual (se va ține cont de natura obiectului litigiului, precum și faptul dacă acțiunea a cuprins doar un singur obiect sau a fost conexe mai multe obiecte și/sau cereri, inclusiv ale unor persoane terțe); comportamentul părților, care include aprecierea comportamentului reclamantului; comportamentul instanțelor de judecată; miza (interesul) pentru reclamant, relevă importanța sau scopul pentru persoana care pretinde violarea dreptului său la un termen nerezonabil.

Judecarea procesului într-un termen rezonabil are ca scop înlăturarea incertitudinii în care se găsesc părțile prin restabilirea, cât mai curând posibil, a drepturilor încălcate și prin reinstaurarea legalității, care trebuie să guverneze toate raporturile juridice într-un stat de drept, ceea ce constituie o garanție a unui proces echitabil.

Colegiul a menționat că la examinarea cauzei privind constatarea încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei, va lua în calcul criteriile de apreciere a tergiversării judecării cauzei și anume complexitatea cauzei, comportamentul reclamantei, conduita instanței de judecată și importanța procesului pentru reclamant.

Cu referire la criteriul de complexitate a cauzei, instanța de apel a menționat că complexitatea se referă atât la situația de fapt cât și la situația de drept. Un caz complex poate implica probleme cu privire la starea de sănătate a unui reclamant, volumul mare de probe, probleme juridice complexe, necesitatea audierii unui număr mare de martori sau numărul mare de persoane afectate, sau complexitatea înaltă a cauzei.

În urma analizei raportului prezentat de către Ministerul Justiției, rezultă că Ludmila Stroia a depus acțiune de reparare a prejudiciului material și moral, în proces fiind antrenati în calitate de pârâți Doga Ion și Doga Larisa, și prin urmare cauza dată nu este atât de complexă, ca să necesite 4 ani 2 luni 27 zile pentru examinare.

Totodată, a stabilit că cauza civilă a fost examinată de 2 ori în primă instanță, de 2 ori în ordine de apel și o dată în ordine de recurs în secțiunea a II-a.

Referitor la comportamentul Ludmillei Stroia, din raportul prezentat de Ministerul Justiției, rezultă că reclamanta a avut un comportament activ în cadrul procesului, fiind prezentă personal în ședințele de judecată, cât și avocatul acesteia,

însă, din cauza solicitărilor participanților la proces de prezentare a probelor, de efectuare a expertizei și alte demersuri, examinarea cauzei a fost amânată. Totodată, s-a stabilit că, ședințele de judecată au fost amânate inclusiv și la solicitarea părților, rezultând un comportament necorespunzător al acestora.

Colegiul a mai reținut că, unele ședințe de judecată nu au avut loc și din cauza instanței, motivele amânării fiind diverse: delegarea judecătorului la un conferința internațională; concediu de boală; concediul din cont propriu; expirarea termenului preconizat pentru ședință.

Astfel, instanța de apel a menționat că responsabilitatea principală pentru judecarea cauzei și pentru desfășurarea rapidă a unui proces îi revine instanței de judecată, în speță instanțele de judecată nu au demonstrat diligență în gestionarea cauzei a cărei tergiversare se solicită a fi constatată, iar transmiterea cauzei la rejudecare de mai multe ori, pe motive de procedură (admiterea unor încălcări procedurale care nu puteau fi corectate de instanța ierarhic superioară), demonstrează că dreptul reclamantului la judecare în termen rezonabil a cauzei a fost încălcat.

Un alt criteriu de apreciere a încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei este miza reclamantului în obținerea unei soluții judecătorești de recuperare prejudiciului material și moral, cauzat în urma scurgerii apei din apartament.

Colegiul a reținut că reclamantei nu îi poate fi imputată examinarea excesiv de lungă a acțiunii civile, pe motivul valorificării drepturilor procedurale prevăzute de legislația în vigoare prin înaintarea diferitor cereri, or, ultima nu a formulat cereri de amânare a cauzei, sau altfel de cereri, ce ar duce la tergiversarea examinării cauzei.

Mai mult ca atât, conform art. 20 alin. (4), respectarea termenului rezonabil de judecarea cazului se asigură de către instanță, și respectiv nu poate fi pusă pe seama participantului la proces.

În consecință, având în vedere perioada examinării cauzei civile, de atitudinea părților la judecarea cauzei, de complexitatea cauzei, precum și miza pentru reclamant în examinarea acțiunii, Colegiul a conchis că prima instanță corect a constatat că reclamanta a avut parte de o justiție inefficientă, fiindu-i încălcat dreptul la judecare în termen rezonabil a cauzei sale, examinarea cauzei civile durând mai mult de 50 luni.

Colegiul a respins argumentul Ministerului Justiției cu referire la faptul că la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanța de judecată poate decide că simpla constatare a încălcării dreptului reprezintă prin sine o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral, or, la caz, a fost încălcat termenul rezonabil de judecare a cauzei civile care a durat mai bine de 4 ani, iar prin prisma prevederilor art. 5 alin. (1) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011, ca urmare a constatării faptului că a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei, instanța de judecată decide asupra acordării unei satisfacții echitabile de la bugetul de stat în contul reparării prejudiciului moral.

Astfel, instanța de apel a relevat că unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. În temeiul jurisprudenței CEDO, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o

satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Respectiv, în litigiul dedus judecării, Colegiul a apreciat că suma de 10 000 de lei reprezintă satisfacție echitabilă pentru repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea termenului rezonabil de examinare a cauzei. Concluzionând cele expuse, Colegiul a accentuat că prima instanță a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele probelor, iar hotărârea dată este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

La 20 martie 2023, Ministerul Justiției a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, în partea admiterii în parte a acțiunii, cu adoptarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept procedural și material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, a menționat că actele judecătorești contestate sunt neîntemeiate, deoarece concluziile instanței derivă din aprecierea eronată a normelor de drept material ce reglementează examinarea acțiunilor privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei. În cauza civilă respectivă, fiind supusă controlului durată procedurilor în baza Legii nr. 87, a fost apreciată în mod eronat de către instanța de apel ca o încălcare a dreptului intimat la judecare cauzei în termen rezonabil.

Recurentul a indicat că a probat lipsa suferinței aduse intimatului, prin prezentarea raportului motivat, în baza căruia s-au explicat circumstanțele cauzei, fiind apreciat doar parțial de instanțele de judecată.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 13 decembrie 2022 și a expediat-o participanților la proces la 16 februarie 2023, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere (f.d. 146), astfel, recursul declarat la data de 20 martie 2023, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 10 aprilie 2023, instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței, or, până la data examinării cauzei careva referințe în adresa instanței nu au parvenit.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la art. 440 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs

formulată de Ministerul Justiției este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

Urmează a fi reiterat că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul de judecată atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2) lit. c), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă, nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reținând că recurentul a făcut trimitere la temeiul de drept prevăzut de art. 432 alin. 2 lit. c) – interpretarea eronată a legii, nu a stabilit că normele aplicate suscită îndoieli la aplicare sau instanța de apel, aplicând normele respective, ar fi extins norma juridică dincolo de ipotezele la care se aplică sau invers.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, verificând din oficiu, existența circumstanțelor expuse în art. 432 alin. (3) din Codul de procedură civilă, și anume, dacă au fost săvârșite alte încălcări decât cele indicate ce ar constitui temei de declarare a recursului în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau dacă instanța de apel a apreciat probele arbitrar, sau dacă ar exista erori comise ce ar duce la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, nu a depistat.

Totodată, Completul de judecată reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

În speță, Completul de judecată menționează că recursul conține obiecții de fapt și de drept, care au fost analizate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul

în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, Completul de judecată reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Ministerul Justiției, ca fiind inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a), 440 alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ministerul Justiției, împotriva deciziei din 13 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Viorica Puica

Judecători

Oxana Parfeni

Aliona Donos